

ABDURRAHİM KARAKOC

B Ü T Ü N Ş İ İ R L E R İ - 7

AKIL karaya
VURDU

dim

ABDURRAHİM KARAKOÇ

BÜTÜN ESERLERİ - 7

*Akil Karaya
Kurdu*

kadim

kadim

ABDURRAHİM KARAKOÇ
BÜTÜN ESERLERİ - 7

AKIL KARAYA VURDU

Kadim Yayınları : 78
Edebiyat: 10

© Kadim Yayınları. Bu kitabın tüm hakları saklıdır ve Kadim Yayınlarına aittir. Kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan fotokopi ve bilgisayar ortamında yeniden üretilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Kadim Yayınları 1. Baskı: Nisan, 2015.

Genel Yayın Yönetmeni: Serhat Buhari BAYTEKİN
Yayın Yönetmeni: Enderhan KARAKOÇ
İç Tasarım: Yeter BAYSAL
Kapak Tasarımı: Ezgi ZORLU

Sertifika No: 17590

ISBN: 978-975-9000-63-9

Basım
Salmat Basım Ltd. Şti.
Büyük Sanayi 1. Cadde 95/1
İskitler/Altındağ/Ankara

KADİM YAYINLARI
Kazım Özalp Mah. Rabat Sok. No:27-2
Gaziosmanpaşa- Çankaya/Ankara
Tel: 0-312 431 21 55 www.kadimyayinlari.com

Kadim Yayınları, Orient Yayıncılık markasıdır

SUNUŞ

Şiir, nesir ve fikir dünyamızın müstesna bir ismi olan Abdurrahim Karakoç, yirminci asır Türk edebiyatının önemli ediplerinden; inanç, ideal, kültür ve aksiyon adamlarından; üslûp sahibi naşirlerinden; son devir Türk şiirinin şahdamarlarından ve “dünün, bugünün, yarının” şairlerindendir.

Gazetecilik ve yazarlık da yapan, pek çok sosyal ve siyasi faaliyetin içinde bulunan, en zor şartlarda bile mücadele bayrağını dalgalandıran ve idealizminden asla taviz vermeyen mangal yürekli bir dâvâ adamı olan Abdurrahim Karakoç; sadece şiir değil, nesirde de güçlü bir kalemidir. O; şiirde olduğu gibi fikrî yazılarında da çok ironik, çok derin ifadeler yakalamıştır. Ama Karakoç’un esas şahikalaştığı alan, hiç şüphesiz şiirdir ve onun edebiyat dünyasındaki en önemli özelliği zirvelerden seslenen usta bir şair olmasıdır...

Edebiyata ideolojik bir pencereden bakmayanların ve onu yakından tanıyanların müşterek kanaati odur ki; Abdurrahim Karakoç, Türk edebiyatı tarihinin yanı sıra, Türk milletinin gönül defterine de ismini altın harflerle yazdırmış olan “Türk şiirinin ve idealizminin son efsanesi”dir... Karakoç, hem milliliğin zirvesine yükselmiş, hem de lirik ve pastoral şiirlerinde evrensel seviyeyi yakalamış çok büyük bir şairdir...

Bir karakter abidesi olan Abdurrahim Karakoç; hem başı dik dağın, hem de boynu bükük menekşenin halet-i ruhi-

yesiyle temayüz etmiş “Kible” yürekli, “Hilal” bakışlı, “Gül” gönüllü bir güzel insan; Allah (cc)’tan başka hiçbir şeyden korkmayan bir serdengeçti ve “Dünyayı dünyada boşayıp giden” bir muttaki, bir mü’mindir...

80 yıllık hayatını Hâkk’a ve Türk milletine adanmış, bu yolda kalemini kınından sıyrılmış bir kılıç gibi kullanmış, yüreği vatan sevgisinin harman yeri olmuş; Anadolu’nun bütün renklerini, çiçeklerini, dağlarını, yaylalarını, ovalarını, sevdalarını, kavgalarını, halkımızın çektiği çileleri ve sosyal meseleleri şiirlerine taşıırken, “Söz atının eğerini altın gümmüşle savatlamış” bir ehl-i dildir...

Abdurrahim Karakoç; şiirleriyle birkaç neslin yetişmesine vesile olan, gönüllerde “Gül” kokulu bir çerağ uyandıran, şiir vadisinde derin izler bırakan ve pek çok şairi etkileyerek kendine has bir çığır açan çok önemli bir şairdir... Karakoç’un şiirleri, her açıdan nev-i şahsına münhasır bir üslup ve edebî kıymete sahiptir... Hecenin zirvesi olan Abdurrahim Karakoç; Türk halk şiirini kendi içinde yenileyerek yeni ufuklara taşımış, ona yeni bir soluk, farklı bir söyleyiş getirmiş, halk edebiyatını bakir ifadeler ve olağanüstü benzetmelerle buluşturmuştur. Karakoç; dizelerindeki harf ve kelime armonilerinde bir müzikalite yakalamış, kafiye ve rediflerde ise sağlam bir ses ahengi oluşturmuştur. Bu da Abdurrahim Karakoç şiirlerinin kolayca ezberlenebilir olmasını sağlamıştır... O, halk şiirine; hem gelenek damarından beslenen hem de modern bir anlayışla yarınlara seslenen kentli bir çehre ve farklı bir muhteva kazandırmıştır. Bütün bu üstün özellikler onu hiç kimseye benzemeyen bir şair yapmış ve bir tek mısraını bile duysanız; “Bu Abdurrahim Karakoç şiiridir” dedirtecek bir üslûp orijinallliğini ortaya çıkartmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirinde; Yunus’un sevgisinden, Dadaloğlu’nun tavrından, Karacoğlu’nun aşkından, Seyrani’nin tarzından, Emrah’ın söyleyişinden, Fuzûlî’nin

sesinden, Arif Nihat'ın nefesinden, Necip Fazıl'ın zekâsından, Neyzen'in hicvinden, Akif'in rûhundan ve halk türkülerinin şuurundan renkler ve ışıltılar hissedilse de, Karakoç'un şiirlerinin bunların hepsinin dışında kaldığını, onun kendine has bir söyleyiş ve üslûba sahip olduğunu fark edersiniz... Bu durumun idrakinde olan Abdurrahim Karakoç da bir dergiye verdiği röportajda kendisini tarif ederken; "Ben ne Karacoğlan'ım, ne Yunus'um, ne de Fuzûlî'yim... Ben, benim." demiştir.

Abdurrahim Karakoç'un şiirleri teknik olarak son derece sağlam olduğu gibi; sembol, tasvir, kelime zenginliği, ironik güzellik, mânâ derinliği ve hikmetli söyleyiş açısından da edebiyat tarihimizin zirvelerinden seslenen çok özel ve sanat değeri çok yüksek şiirlerdir. Onun şiirleri; kendine has tarzı, coşkulu anlatımı, vurgulu ve yalın ifadelerindeki modern tasvirleri, sembollere yüklediği mânâlarda yatan orijinal benzetmeleri, zıtlıkların ahengini ortaya koymadaki ifade gücünün derinliği, herkesin kullandığı kelimelere hiç kimsenin tasavvur edemediği anlamlar yüklemedeki mahareti ve anlamsızlığın anaforunda okuyucuyu yormazken, ifadelerine çarpıcı nüanslar kazandırmadaki ustalığıyla öne çıkmaktadır...

Karakoç'un şiirlerinde basit gibi görünen öyle derin ifadeler vardır ki, içine girip anlam denizinde ilerlediğinizde, nice farklı boyutlarla karşılaşır ve "sehl-i mümteni'nin en mükemmel örneklerine şahit olursunuz... Onun şiirlerini okuduğunuzda; suskun kalmış ve unutulmuş kekik kokulu nice kelimelerle tanışır, Türkçemizin nisvana terk edilmiş bazı sözlerinin okuyucuya tebessüm ettiğini, can çekişen bazı kelimelerin de âdeta yeniden hayat bulduğunu görürsünüz...

Abdurrahim Karakoç'un şiirlerinde; gürül gürül akan bir söyleyiş, çok güçlü bir anlatım, dolgu malzemesi olmayan mısralar, bir sülüs hat güzelliğindeki görkemli bir za-

rafet, çok içli bir hissiyat, özellikle lirik şiirlerinde ruha bir meltem serinliği veren ve gönülleri aşka getiren muazzan bir şiiriyet vardır... O, kelimeleri bir kuyumcu titizliğiyle şiirlerine taşımış, müzikalitesi çok yüksek ses ve söz armonileri yakalamış, bunlardan derin anlamlar tedai ettiren çok farklı tanımlamalar ortaya koymuştur... Abdurrahim Karakoç, herkesin kullandığı sıradan kelimelerden çok, çarpıcı ve hiç kullanılmamış terkipler oluşturmuştur... O, şiirimize yeni sesler, yeni söyleyişler, yeni mazmunlar katmış, modern ifade tarzının harika mısralarını karşımıza çıkartmış, bu da onu Türk şiirinin “Beşinci Mevsim”inden seslenen çok özel bir şair yapmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri; halkımızın hislerine sıkıntılarına, dertlerine, öfkelerine, özlemlerine, hasretlerine, sevdalarına, aşklarına, inançlarına ve buram buram Anadolu kokan duygularına tercüman olduğu ve insanımızın yürek yangınlarını çok sarsıcı, etkileyici ve güçlü ifadelerle dile getirdiği için çok sevilmiştir... Karakoç’un aşk ve sevgi şiirleri gibi, gurbet ve memleket şiirleri, sosyal ve siyasal şiirleri, destanî ve irfanî deyişleri de -sağdan sola- herkesten tarafından çok büyük zevkle okunmuş ve dilden dile dolaşmıştır... Abdurrahim Karakoç; sevilen ve yazıları takip edilen bir erbab-ı kalem olduğu gibi, şiirleri de en çok ezberlenen ve en çok bestelenen şairler arasındadır... Ayrıca onun “Hasan’a Mektuplar” ve “Vur Emri” gibi eserleri -şiir kitapları arasında- yakalanması çok güç olan ve nadirattan baskı sayılarına ulaşmayı başarmış kitaplardır.

Karakoç’un şiirleri; halkımızın vicdanının sesi, gönül dünyamızın aşk hâzinesi, irfanımızın bilge nefesi, zulme karşı kıyamın besmelesi, Anadolu’nun mertlik öfkesi ve bu toprağın isyan çılgılığı olmuştur... Çünkü o; zalime, zulme haksıza ve haksızlığa “muhalif” olan ve inanmadığı hiçbir şey hakkında serd-i kelam etmeyen bir ediptir. O aynı zamanda; kıvrak bir dille kaleme aldığı siyasi taşlamaları, ince

ve keskin bir zekâ ürünü olan ve taşı gedğine oturtan mükemmel hicviyeleriyle de haklı bir ün kazanan çok büyük bir heccavidir.

Karakoç; hayat gayemiz olan İslamiyet ile hayatımızın gerçeği olan Türklüğü baş tacı yapmış ve kalemini, kalemını, sanatını Müslüman Türk milleti için vakfetmiştir. Onun yüreği, “Kar koysan kor olur aşkın külüne” dedirten bir sevda yemini; gönlü, Mekke’den İstanbul’a, Medine’den Buhara’ya, Üsküp’ten Kerkük’e, Altaylar’dan Tuna’ya, El-hamra’dan Kudüs’e yol bulan mukaddes aşkların meskeni ve her bir mısrası Anadolu insanının sesidir... O; kalplere ve zihinlere “mıh gibi” kazınmış dizeleri ve geniş kitlelerce ezberlenmiş şiirleriyle ardında çok önemli eserler bırakmıştır. O bir dâvâ adamı olarak inanç ve ideallerini; şiirlerine, yazılarına ve hayatına hükümrân kılmış ve yazdıklarıyla Türk-İslam Ülküsü’nü birkaç neslin gönül gönderinde dalgalandırmıştır...

Abdurrahim Karakoç’un şiirleri kendi yüreğine doğru yürümesiyle işittiği aşına seslerden ve sevda gergefinde doyumsuz bir aşkla dokuduğu ışıklı nağmelerden oluşan bir şehrayindir... Karakoç’un şiirlerini okuduğumuzda sıkıntılarımız dağılır, gönlümüz coşar ve her bir mısranın oluşturduğu farklı bir rüzgârla yüreğimiz yelpazelenir... Söylemek isteyip de dile getiremediğimiz duygular en güzel ve en etkili ifadesini onun şiirlerinde bulur, öfkeniz ve isyanınız onun mısralarında dile gelir, dizelerdeki parıltılar ruhunuzu aydınlatır, ümidinizi artırır ve heyecanınızı kıyama durdurur...

Abdurrahim Karakoç; “Bir Güzel Ülkü”ye âşık, “Anamızın ak sütü” olan güzel Türkçemiz gibi aziz vatanımıza, Türk ve İslam dünyasına da yürekten sevdalı bir gönül adamıdır... O aynı zamanda; “Evinin her penceresi Kibleye açılan bir büyük şair”, “kendisini her saat musalla taşında yatarken seyreden bir gazi-derviş” ve “Gül” aşkıyla yanıp

tutuşan bilge bir Alperen'dir... Fakat bunların hepsinin üstünde ve ötesinde ancak yüzyılda bir yetişen çok büyük bir şairdir...

Şahsî, fikrî ve edebî kişiliğini genel hatlarıyla ifade etmeye çalıştığımız üstat Abdurrahim Karakoç'un eserlerinin aslına uygun olarak yeniden tashih ve tanzim ederek yayımlama kararı almamızdaki en büyük etken, şimdiye kadarki baskılarında daha çok ticari kaygılarla hareket edilmesi, gerekli titizliğin gösterilmemesidir... Hâl böyle olunca, bize düşen görev, "Abdurrahim Karakoç Külliyyatı"nın orijinal hâliyle okuyucuyla yeniden buluşmasını temin etmektir... Bu da, rahmetli Karakoç'un da sağlığında şikâyet ettiği, ama yayınevlerinin bir türlü önem vermediği hata ve yanlışlıkları ortadan kaldıracak ve o muhteşem şiirlerin aslına uygun olarak okuyuculara ulaşmasını sağlayacaktır. Bütün gayretimiz, böylesi bir düşünce ve hizmeti temin içindir.

Medeniyetimizden tevarüs ettiğimiz o muhteşem ifadeyle hatm-i kelim ediyor, "Niyet hayr, akıbet hayr" diyor; "Dördüncü cemreyi yüreğinde taşıyan" Abdurrahim Karakoç dostlarına ve okurlarına selam, sevgi ve saygılar sunuyoruz...

Gayret bizden, yardım Cenab-ı Allah'tandır...

DÜZ KALEM

Her esere bir “Ön Söz”, çok az da olsa bazen “Son Söz” ilave etmek ihtiyat hâline getirilmiştir.

Ön Söz’de veya Son Söz’de eseri ve eser sahibini bir başkası okuyuculara tanıtmak ister.

Sahi ne lüzum var buna?

Eğer okuyucu esere ilaveten bazı şeyleri merak ediyorsa bunu eser sahibi cevaplandırır -hatır, gönül işi- olan emarlamaya “Ön Söz” alışkanlığı terkedilse daha samimi olmaz mı?

Her ne ise...

Şair, suların akışından şiiri yakalar.

Çiçeklerin kokusundan şiiri yakalar.

Ceylanın bakışından şiir üretir.

Kıvalı kekliğin nakışından şiire renk katar.

Yalnız bunlar mı ki?

Bazen at yelesinin savrulması, bazen akan bir yılan kıvrılması şiirin mayası olur.

Mezar taşı, gözyaşı da şiirin inşasında malzeme olabilir.

Şiiri tam anlamıyla tarif etmek ne şairin, ne de edebiyatçıların haddine düşmüştür. Çünkü şiir tatlı bir düştür. Bebekçe gülüştür...

Kimi zaman kabaran öfke seli, kimi zaman uyuyan bir denizdir, şiir. Kimi zaman yaraya ilaç, kimi zaman başa taç... İman, edep ve has duygularla yoğrulduğu zaman miraç, i-

çine dalkavukluk, şehvet, menfaat ve edep dışı söz karıştığı zaman da kokmuş bulamaç olur şiir.

Şiiri ve şairini değerlendirmek okuyucunun vazifesidir. Doğru veya yanlış, hangi karara varırsa makbuldür.

Şair eserinin içinde saklıdır. Tıpkı çam ağacının çam kozalağında saklı olduğu gibi...

Şiirin özü mesajdır elbette. Şiir hafızalarda yer etmişse mesaj arzu edilen mahalle ulaşmış demektir.

Gönderilen mesajın ulvisini süflisinden ayırt etmek irfan sahiplerine düşer. Köleler, köle ruhlular efendilerine yazılan methiyeleri, mersiyeleri edebi hiç bir değeri bulunmasa da baş tacı ederler. "Kurtlu armudun kör alıcısı" bunlar.

Ya efendileri için bazı şairlerin söz rüşvetiyle kahramanlık kazanmaya didinmeleri? Hizmetlerinden dolayı da efendilerinin ve efendilerine yakın olanların gerekçesi, geçersiz taltifleri neye yarar acaba. Boş bir çanaktan başka bir boş çanağa ne konulabilir, nasıl doldurulabilir?

Yeni bir eserle okuyucunun huzuruna çıkmak, yeni bir ceza dâvâsına hâkimin önüne çıkmaktan daha risklidir bence.

Allah (cc) şaşırtmasın, utandırmasın diyorum, düz kelimayı bağıyorum.

Abdurrahim Karakoç

03.03.1993

Ankara

BIRAKIN KALSIN

Çokta kederlenir, azda gülerim.
Ustura ağzında düşüncelerim.
Deliliktir belki... Bırakın kalsın.

Doğan her bebeğin hakkı var bende,
Öğütülen benim, her değirmende.
Ne sonu... ne ilki... Bırakın kalsın.

Sevdam büyüdükçe dünyam dar olur.
Zamandan çıktığım zamanlar olur.
Ve öyle güzel ki... Bırakın kalsın.

Saatler ya geri, ya hep ileri.
Kıran yok hileli terazileri,
Umutlar ırakta... Bırakın kalsın.

On binlerle sohbet on bin nafile,
Dönmüyor toprağa giren kabile.
Öfkeler yürekte... Bırakın kalsın.

Ne yarım tam yarım, ne bütün tamam,
Yolcular anlamaz, ben anlatamam.
Tren son durakta... Bırakın kalsın.

Gelir beni yakar suya düşer kor,
Düşünen baş çekmek dert çekmekten zor.
Kutsaldır bu yara... Bırakın kalsın.

Dursun ayazına uyandığın kış.
Dursun ki şevk ile sürsün bu yarış,
Lüzum yok bahara, bırakın kalsın.

Yıkılır, yırtılır her kalın perde,
Hesaba çekilir dünya mahşerde.
Yazın şu duvara... Bırakın kalsın.

09.03.1992

NELER YAPTIK - NASIL GELDİK BUGÜNE (50 YILIN MUHASEBESİ)

Yürüyen, konuşan, yiyen, doymayan,
Kaç put sevdik, kaç put seçtik sayamam.
Toprakları kanımızla suladık,
Kaç kuyuda ekin biçtik sayamam.

Hangi yaşta kaç slogan söyledik,
Kaç mantara alkışçılık eyledik.
Kaç dönemde kaç zindanı boyladık,
Kaç sırtlana kucak açtık sayamam.

Nutukla büyüttü kurnazlar bizi
Ayakta uyuttu cambazlar bizi
Batıya peyledi papazlar bizi
Kaç kürsüden yalan içtik sayamam.

Kaç cehennem yaptık, kaç cennet yıktık
Gönül sarayına kaç maymun tıktık
Kendi göğsümüze kaç kurşun sıktık
Kaç tezata konup göçtük sayamam.

Kuruyan umutlar, sönen hayaller;
Kurtlar sofrasında yenen hayaller;
Acıya, hüsrana dönen hayaller;
Kaç dağdan denize uçtuk sayamam.

Devletliler çıkıp devlete kondu;
Büyük putlar büyük servete kondu;
Hâk, hukuk, insanlık sepete kondu;
Kaç meslekten (!) korkup kaçtık sayamam.

Uymadı bir türlü başlar bedene;
Yanaşmadık “niçin?” ile “neden?”e
Ne söyleyim; çok sürü var güdene;
Kaç berzaha girip geçtik sayamam.

06.04.1994

SAY BİR GERÇEK SAY BİR YALAN

Ömür dediğiniz nedir?
Üç gün hilal, üç gün bedir.
Haftaya boş kalır sedir...

Say bir karış, say bir adım.
Geçti gitti, anlamadım...

Her türlü nimet sofrada,
Yığın yığın dert sofrada.
En uzun mühlet sofrada,

Say bir içim, say bir tadım.
Kaçtı gitti, anlamadım...

Denizde kayıktır umut,
Yaralı geyiktir umut.
Ürkek üveyiktir umut,

Say bir lokma, say bir yudum.
Uçtu gitti, anlamadım...

Dakikalar yazlık, kışlık,
Saatlerde mi yanlışlık?
İklim mevsim tek karışık,

Say bir dondum, say bir yandım.
Göçtü gitti, anlamadım...

Bembeyaz düşler topladık.
Bitmemiş işler topladık.
Bebek gülüşler topladık.
Hızır kurdu itimadım.
Biçti gitti, anlamadım.

1992

TUT ELLERİMDEN

Sırat'tan incedir sevda köprüsü?
Beraber geçelim tut ellerimden.
Niyet ak güvercin, vuslat gökyüzü,
Beraber uçalım tut ellerimden.

Gönüldeki birlik kalkandır dışa,
Aldırma ayaza yele yağışa.
Giden ilkbahara, gelecek kışa,
Beraber göçelim tut ellerimden.

Birleşmek üzeredir şafakla gurûp,
Korku beklenilmez kapıda durup
İster zehir olsun, isterse şurup,
Beraber içelim tut ellerimden.

Çağır hayallerin en ötesini
Yakından duyarsın aşkın sesini,
Sonsuz mutluluğun penceresini,
Beraber açalım tut ellerimden.

Hatırla kaybolan hatıraları,
Elmasta ışıklı, altundan sarı.
Zaman tortusundan işte onları,
Beraber seçelim tut ellerimden.

Şüphe "başlangıç"tır, karar "nihayet"
Zamanı zamana etme şikayet.
Kaçmak kurtuluştur diyorsan şayet,
Beraber kaçalım tut ellerimden.

1992

HİKÂYE-İ FARZ-I MUHAL

Lideri dese ki “Evladım Hayri,
Dört ayak üstünde yürü sen gayri.”

Hiç itiraz etmez, bu emre uyar;
Lider ne söylese “hikmet var” sayar.

Takla atar, lider “takla at” dese,
Yatar her çamura “hadi yat” dese.

Lideri düşünür, Hayri düşünmez,
Hayri liderlerinden ayrı düşünmez.

Lideri karaya demiş ise ak,
“Onun bir bildiği vardır muhakkak”.

Aklı yok, beyni yok mazurdur Hayri,
Kula kulluk için hazırdır Hayri.

“Keramet” hükmünü verir zirvaya,
Emin adımlarla yürür zirveye.

Lidere sarılan sarmaşık Hayri,
Biraz bencil, biraz karmaşık Hayri.

Tek gayesi makam, artı menfaat,
Lider basamaktır, parti menfaat.

Emeline vasıl olursa Hayri,
Umut ettiğini bulursa Hayri.

Kendine münasip köleler seçer,
Açar tekkesini irşada geçer.

İki ayak üzre yürür artık o
Sırrı bilir, gaybı görür artık o (!)

Dalkavukluk böyle verir semere,
Bundan sonra eşek biner semer'e.

Ağustos 1993

ZAVALLILAR ARKADA

Kevser bardakları atıldı raftan,
Her şaraba KÜP olanlar ön safta.
İffet timsalleri kovuldu saftan,
Her bebeğe TÜP olanlar ön safta.

Kurt revaçta, kuzu düştü gündemden,
Yemeklerin tuzu düştü gündemden,
Haysiyet, tevazu düştü gündemden,
Her şalvara CEP olanlar ön safta.

On partiyle flört yapan yiğitler,
El yalayıp etek öpen yiğitler,
Canlı, cansız puta tapan yiğitler,
Her çöplükte ÇÖP olanlar ön safta.

Sayınlar var zaman çalar zamandan,
İkram sağır süpürge den samandan,
Puştlar amir, hokkabazlar kumandan,
Her baltaya SAP olanlar ön safta.

Dâhiler var muz aşılar meşeye,
Cin çıkarır, cin doldurur şişeye,
Köşe dönücüler yattı köşeye,
Her çembere ÇAP olanlar ön safta.

Fırtına başladı, meltemler dindi,
Namus, ahlak, vakar tahtından indi,
Postallar, pabuçlar kıymete bindi,
Her kelleye KEP olanlar ön safta.

İnancına uyandadır adamlık,
Zarardadır, ziyandadır adamlık.
Gören yok ki ne yandadır adamlık,
Her şerife COP olanlar ön safta.

Aç gözleri makam hırsı bürüdü,
Siyasi zirzopluklar aldı yürüdü,
Sosyal yapı, milli doku çürüdü,
Her hastaya HAP olanlar ön safta.

05.04.1994

DAĞLARA DENİZ EKTİM

Uykuları yatağıma bağladım,
Geceleri delip çıktım dağlara.
Ormanların kâkülünü taradım,
Bulutlardan gömlek diktim dağlara.

Ağaran şafakta gördüm yarını,
Tuttum nakış nakış ördüm yarını.
Yağmur damlasına sardım yarını,
Dalga dalga deniz ekdim dağlara.

Kartal kanadıyla biçtim gökleri,
Duru pınarlardan içtim gökleri,
Ya Allah diyerek açtım gökleri,
Demet demet ışık döktüm dağlara.

Hayal var ki hâkikatten evladır,
Çile var ki çok nimetten evladır,
Sabır, şükür her ziynetten evladır,
Üçüncü gözümle baktım dağlara.

ALIŞKANLIK

Bu kirli düzenin düzenbazları,
Azrail'e rüşvet vermeyi dener.
Ölünce dünyanın en kurnazları,
Torpille cennete girmeyi dener.

GÜZERGÂH

Seğirtti faiz için borsanın tahviline,
Kazandı.. çıkıverdi masonlar mahfiline.
Bir gün sağ, bir gün solda göbek atıp oynarken
Düştü gitti ansızın Esfel-i Safilin'e.

BİRAZ DA KİTAPLAR SENİ OKUSUN

Canlı bir kitapsın yazarı Mevlâ,
Açık dur, kitaplar seni okusun.
Yüzünde şavklansın nazarı Mevlâ,
Eğilsin mehtaplar seni okusun.

Kasırğa ol, döne döne zikir et;
Her nefese on bin misli şükür et;
Şüphe burgacında Hâkk'ı fikir et;
Uyansın girdaplar seni okusun.

Erisin geceler gündüze gel ki;
Kalmasın tek engel bir düze gel ki;
Secdede Rabbinle yüz yüze gel ki;
Minberler, mihraplar seni okusun.

Ezelin, ebedin şifresi sende;
Menfinin, müspetin şifresi sende;
Çözülse de olur, çözülmesen de;
Sorular, cevaplar seni okusun.

Aşktan, estetikten, ahenkten yana,
Şiir, resim, müzik imrensin sana.
Camiler, sebiller gelsin lisana,
Hayırlar, sevaplar seni okusun.

Bedenin coğrafya, tarihtir dünün,
Ayrı ayrı sayfa saatin, günün.
Dört kapısı açık dursun gönlünün,
Alimler, erbablar seni okusun.

Nefret boşta kalsın aşk ile dol da,
Işık kılavuz ol gittiğin yolda.
Kur'an'dan feyz alan bir mektup ol da,
Yazdığın kitaplar seni okusun.

04.02.1992

MÜZELİK ŞİİR

Yürüyen heykellerle aynı müzedeyim ben...
Konuşan mumyalara kimden söz edeyim ben...
Fikren işkencedeyim, ruhen cezadayım ben...

Korkaklığın sükûtu kol geziyor her yerde,
Sanki tek başımayım tek kişilik mahşerde.

Putların gölgesinde dans eder akbabalar
Söz sokakta dolaşır, öz zindanda çabalar
Atılan ucuz tafra selamlar, merhabalar.

En temiz topraklara gül eksem mantar biter.
Yollar sırat köprüsü, durmak düşmekten beter.

Kaybettim mesafeyi, zamandan uzaklaştım,
Sevgi diye sarıldım, isyanla kucaklaştım.
Ne kendimden kurtuldum, ne kendime yaklaştım.

Toprağın üstü mezar, zevke dalmış ölüler.
Can sıkmaya yetiyor canlı kalmış ölüler.

Fuhuş yuvası sanki en görkemli binalar,
Çamur evlat doğurur taş yürekli analar.
Resmen hâk tevzi eder hakkı boğan canavar.

Koşanlar, yarışanlar... Dehşet ötesi dehşet,
Akıl karaya vurdu, gırtlığı geçti vahşet.

Meydanlar tıklım tıklım, caddeler salkım saçak.
Kölelik histerisi yayılmış köşe, bucak.
Elli tane hokkabaz, elli milyon oyuncak.

Müdür ve müdürice müzenin bekçileri,
Aferine çalışır düzenin bekçileri.

Mülkü kazanan ayrı, tasarruf eden ayrı;
Hisseler neden farklı, hâk, hukuk neden ayrı;
Hasta yaşar deniyor, baş ile beden ayrı;
Mantık yürütmek yasak, itiraz eylemek suç,
Neşe, eğlence, cinnet.. yatıp uyumak korkunç.

Güvenmek aldanmaktır, ölçü-tartı izafi;
Mert-namert, güzel-çirkin, eksi-artı, izafi;
Çoğunun cebindeki kimlik kartı izafi;
Kim kimdir? Kim kim değil? Anlamak ve bilmek zor,
Oynanan komediye gül diyorlar, gülmek zor.

Figüran heykeller var kül tablası boyunda,
Yedi yüz göbek atar dakikalık oyunda,
İylenen her günaha kurt da ortak, koyun da.
Kalmışım ara yerde, tozdayım, dumandayım,
Kirli bir mekândayım, iğrenç bir zamandayım.

24.07.1991

İNSANLARIN DRAMI

Hilkatten bugüne her ne çektiyse,
Zekâsı kıtlardan çekti insanlık.
Hazar zamanıysa, sefer vaktiyse,
“Gel”lerden, “git”lerden çekti insanlık.

Putçular put dikip dünyalar vurdu,
Tezahürat arttı, tefekkür durdu.
Firavun emretti, Nemrut buyurdu,
Yürüyen putlardan çekti insanlık.

Küfür gemisinde hep kürek çeken,
Etrafa iftira tohumu eken.
Kula kulluk için yarışa çıkan,
Tasmalı itlerden çekti insanlık.

Aferine göbek atan, oy atan,
Hatasını sevap diye dayatan.
Masum gönüllere girip boy atan,
Zararlı otlardan çekti insanlık.

Gün geçmedi üç beş Nemrut türedi,
Kötü günler kötülere yaradı.
Yitirenler yanlış yerde aradı,
Hitler'den, bitlerden çekti insanlık.

Ağustos 1992

RÖPORTAJ

Yalan, dolan ile devran sürmeyi,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.
Milletin başına çorap örmeyi,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Rüşvet vermek, rüşvet almak nasıl şey,
Hâzineden para çalmak nasıl şey,
Terlemeden zengin olmak nasıl şey,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Erken palazlanıp erken ötmeyi,
Değirmenler kurup baş öğütmeyi,
Hele meydan meydan adam gütmeyi,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Anlamayız kopya nedir, asıl ne,
Perde, sahne, solo, koro, fasıl ne.
Deyyuslukta erkân nedir, usul ne,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Viski, votka çekip keyif çatmayı,
Dansöz kucağında stres atmayı,
Milleti bölmeyi, vatan satmayı,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Kaç tür hokkabazlık, kâhinlik varsa,
Kaç şeytanlık varsa, kaç cinlik varsa,
Dünyada ne puştluk, ne hinlik varsa,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

“Namussuzluk yapın” derler, yaparız.
El uzatır “öpün” derler, öperiz.
Put gösterir “tapın” derler, taparız.
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Seyrettikçe ana-baba filmini,
Hissederiz baskısını, zulmünü.
Lisansüstü maskaralık ilmini,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

Adettir gerekmez maluma ilam.
Taklide güneydın, asıla selam.
Ne ki hınzırlık var hasıl-ı kelim,
Biz ne bilek beğim, büyükler bilir.

10.12.1991

İŞ İŞTEN GEÇİNCE

Başkasını yakan zulüm seni de,
Yakar amma neden sonra anlarsın.
Sahtekârın imanı da, dini de,
Kokar amma neden sonra anlarsın.

Gün gelir gözlerin dalar yokuşa,
Şartlar yorgunları salar yokuşa,
Umulmadık yerde sular yokuşa,
Akar amma neden sonra anlarsın.

Öfke her gün ölür, aşk eceliyle,
Akıl arkadaşlık etmez deliyle.
Yanlış yapan yaptığıni eliyle,
Yıkar amma neden sonra anlarsın.

Yıllarca gül diye koklarsın taşı,
Akşamı yaşarsın sabaha karşı.
Sabır sarı yaprak, umut gözyaşı,
Döker amma neden sonra anlarsın.

Fikirsizlik gol atarsa fikire,
Altın diye sarılırsın bakıra.
Güvendiğin eller seni çukura,
Çeker amma neden sonra anlarsın.

Aman deyim bilir misin amanı
Boş hayale kurban etme zamanı.
Müjde dağlarına eyvah dumanı,
Çöker amma neden sonra anlarsın.

Çorbaya sallarsın taş dolar kaşık,
Dört adım öteye şavk vermez ışık.
Kör inada sarılmaktan sarmaşık,
Bıkar amma neden sonra anlarsın.

Hâkikatler üzücü ha, katı ha,
Delinirse su koyverir çatı ha,
Zaman zaman gizli kirler satıha,
Çıkar amma neden sonra anlarsın.

Kurnaz emer budalanın kanını
Böyle yürür hokkabazın kanunu
Doğru karar eğri dostun canını
Sıkar amma neden sonra anlarsın.

Eylül 1992

TAHRİK EDİYORUM

Serçe kadar yok musun be,
Hadi uç uçabilirsen...
Akıl, izan, idrak sende,
Kader seç seçebilirsen...

Alev dondu, akıl yandı,
Su uyudu, taş uyandı.
Ecel kapına dayandı
Durma kaç kaçabilirsen...

İşe el attı dayılar,
Çamura battı sayılar.
Köprüyü tuttu aylar,
Yürü geç geçebilirsen...

Bırak kalsın çeşme, kuyu,
Değiştir gel eski huyu.
Havada var olan suyu,
Buyur iç içebilirsen...

Taksit taksit, adım adım
Nedir yani, anlamadım
Ev emanet, mezar kadim
Hemen göç göçebilirsen...

Farkın var kuştan, sığırdan
Gayret et alma ağırdan
Gitme köhnemiş çağırdan
Çığır aç açabilirsen...

Ağustos 1993

KILAVUZ NESİL

Batılın önünde set
Hâkk'a kılavuz nesil.
İlimde Ak Şemseddin

Kararda Yavuz nesil.
Hâkk'a kılavuz nesil...

Bir Aras'tır. Bir Tuna
Tarih binmiş sırtına.
Nefret yıkan fırtına

Sevgiye havuz nesil.
Hâkk'a kılavuz nesil...

Her zalimin korkusu
Her çiçeğin kokusu
Yangını söndüren su

Yemeklerde tuz nesil.
Hâkk'a kılavuz nesil...

Tevhidi kucaklayan
Canda canan saklayan
Zindanları aklayan

Her zulme maruz nesil.
Hâkk'a kılavuz nesil...

Kalmasın engel artık
Del zırhları del artık
Çık ufuktan, gel artık

Birliğe susuz nesil.
Hâkk'a kılavuz nesil...

21.07.1993

KAYET

dırımlar sağdım umut bahçeme,
sretimi yangınlarla süsledim...
premleri dost eyledim geceme,
reğimde fırtınalar besledim...

Bekledim ki sen gelesin yanıma,
Gelmiyorsun yetti gayri canıma.

kuştı, acıdı, gazlaştı sular;
zuldu, değışti, yozlaştı sular;
rudu, savruldu, tozlaştı sular;
narları gözyaşıma ısladım...

Bekledim ki sen gelesin yardıma.
Gelmiyorsun ortağım yok derdime.

ş dergâhta tek dervişim gerçek bu;
alnızlığa boş vermişim gerçek bu;
bır, sebat benim işim, gerçek bu;
lahımı kalemime yasladım...

Bekledim ki sen gelesin muradım.
Gelme gayri, kapıları kapadım...

“BU MEVTAYI NASIL TANIRSINIZ?

Giderken alkolden girdi komaya
Meyhaneyi yurt sayardı bu deyyus.
Yemin eder “Pazar” derdi Cuma’ya,
Ağustos’u Mart sayardı bu deyyus.

“Ben dâhiyim, eşim dengim az” derdi,
İnat için Zemheri’ye “Yaz” derdi.
Kuşa: “Kirpi”, kurbağaya: “Kaz” derdi,
Kel sıpayı kurt sayardı bu deyyus.

Nasipsizdi iman, edep, ahlaktan,
Kin sağardı enayiden, ahmaktan.
Biraz daha alçak idi alçaktan,
Namertleri mert sayardı bu deyyus.

Tam sapıktı, şer yollara sapardı,
Heykel diker ilah diye tapardı.
Abdestsiz her yöne secde yapardı,
Kıblegâhı dört sayardı bu deyyus.

Türklüğe düşmandı, hep kin güderdi,
Yahudi’ye yaltakçılık ederdi.
Hristiyan ile yola giderdi,
Ermeni’yi Kürt sayardı bu deyyus.

Görgü şahidiyiz, yalan çok hocam,
Tek güzel huyunu bilen yok hocam.
Geberip giden var, ölen yok hocam,
Doğruluğu dert sayardı bu deyyus.

14.07.1993

OLMUYOR

Kahkaha atmayı bırak bir yana
Tebessüm bile yakışmıyor bana

Baksana çocuğum

Baksana

Pınarlarım susamış

Ekmeklerim acıkmış

Sürmüşüm tarlaları

Dua tohumları ekmişim.

Beklemişim

Beklemişim.

Hüsran çıkmış

İsyan çıkmış

Siz delikanlılar,

Siz,

Balıkların terleyip terlemediğini

Nereden bileceksiniz?

Aynalara girip çıkmak kolay

Ben aynaları aldatamam

Nefretle kucak kucağa uyumak sıradan bir olay

Bense

Yarım sevgiyle aynı odada yatamam

Anlat demeyiniz sakın

Anlatamam.

Sahursuz, iftarsız oruç tutmak
Hele de hele
Büyüklik hastası büyükleri avutmak
Zordan da zor
Yine de izah etsem diyorum
Ya ifadeye sığmıyor
Ya idrakler almıyor.
Olmuyor bir türlü

Olmuyor,
Olmuyor...

1993

GENÇLİĞE MESAJ

Yigdim aslanım, ha gayret eyle
Gaflet üstümüzde kalmasın böyle
İmanla yatıp kalk, ihlasla söyle
Kutlu mesaj verilmeyi bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Mavera'dan aşk iksiri sağ gayri
Ellerinle şekillensin çağ gayri
Rahmet olup yüreklere yağ gayri
Çekirdekler yarılmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Her yerde insanlar izana hasret
Şehirler, semalar ezana hasret
Ainat ilahi düzene hasret
Saf kozalar örülmeyi bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Nedendir bu uyku, bu zillet neden
Hüzün yumağıdır mezarda deden
Mağrip'ten Maşrik'a tek ruh tek beden
Yay misali gerilmeyi bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Sendedir mayası, özü İslam'ın
Sendedir, kulağı, gözü İslam'ın
Gülsün, yeter artık yüzü İslam'ın
Kelepçeler kırılmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Tevhit aşkı gönülleri yaksın hey
Zulüm ölsün, hâk ayağa kalksın hey
Gürül gürül nurdan çaylar aksın hey
Kirli sular durulmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Bizi bekler esir olmuş ülkeler
Bizi bekler yetim kalmış ülkeler
“İmdat” diye haber salmış ülkeler
Boş mabetler girilmeyi bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Yanar Bosna-Hersek, Karabağ, Keşmir
Sonra Kıbrıs, Lübnan sayamam bir bir
Aklıma Abhazya, Urumçi gelir
Türk birliği kurulmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Kolayı var be yiğidim, kolayı
Kaynağında bastırmalı olayı
Hazırlayın kürek, kazma, malayı
İslam harcı karılmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

Nizam-ı Âlem’e içten talip ol
Kızıl elma neredeyse ara bul
Bağlamasın seni şöhret, para pul
Hesaplar var sorulmayı bekliyor
Ölü dünya dirilmeyi bekliyor.

DOYDUM YETER...

Öyleyen yalan söylüyor
İnanmaya doydum yeter.
Her diyen “durma yan” diyor
İlen yanmaya doydum yeter.

Nefsi bertaraf eyledim
Aldatıldım affeyledim
İnsafı israf eyledim
Aldanmaya doydum yeter.

Günün menfaat meşrebi
Kefene diktirir cebi
Kurdu, yılanı, akrebi
Dost sanmaya doydum yeter.

Öfkesini yiyor gönlüm
İlen yoruldum diyor gönlüm
Durulmak istiyor gönlüm
İbulanmaya doydum yeter.

Leke arttı ışıklarda
Haram büyür kaşıklarda
Küfür kokan beşiklerde
Sallanmaya doydum yeter.

1992

ARAMIZDAKİ FARK

Sen dünden gelirsin, ben yarından gelirim,
Doğmadık bebekler diyarından gelirim.
Sen müebbet inkârda kılmışsın kararı,
Ben Galübelâ'nın ikrarından gelirim.

03.07.1993

HASTA

"Nasıl?" dedim: "Fikri Durmuş" dediler,
"Cehalet beynine vurmuş" dediler.
Ummadığı bir menzile çıkınca
"Hem delirmiş, hem kudurmuş" dediler.

07.05.1993

ÖMRÜMÜZÜN ÖZETİ

Yüklediler her belayı
Çeke çeke akşam ettik.
Sıkıntıyla dişimizi
Sıka sıka akşam ettik.

Kuş saydılar “kör budala”
Kondurdular daldan dala
Kazdıkları her kanala
Aka aka akşam ettik.

Giden zalim gelen zorba
Cılk vaatler torba torba
Yola yoğurt, göle çorba
Döke döke akşam ettik.

Aç susuz çıktık kırlara
Arpa çektik aygırlara
Köşe dönen fırırlara
Baka baka akşam ettik.

Mantar çıktı tüm elmaslar
Melez imiş saflar, haslar
Putlara ipek libaslar
Dike dike akşam ettik.

Film yaptılar dizi dizi
Aldattılar her gün bizi
Eyvah çekip kendimizi
Yaka yaka akşam ettik.

1993

SORDUM AMMA SÖYLEMEZ Kİ

Çıkar çıkar uzaklara bakarsın
Yollarını beklediğin kim ola?
Deli misin, hasretlik mi çekersin
Mektubunu sakladığın kim ola?

Ah'lar tüter her sözünün içinde
Yaş dışında gam gözünün içinde
Yıllar yılı can özünün içinde
Nevdasını sakladığın kim ola?

Arada bir hayallere dalarsın
Hâl mülküne hatıralar salarsın
Neden sık sık uykuları bölersin
Rüyalarda yokladığın kim ola?

Dost diyorsun, kimin dostu?
Kapalı Can, canan diyorsun üstü kapalı
Türküler söylersin kasti kapalı
Mısralara yüklediğin kim ola?

NEV-GÜN... YENİ RÛZ VEYA ROZ DESTANI

APO müsterih olsun, tuttu çaldığı maya;
Liderler demir dövdü, vali girdi halaya.
Kürt, Türk, Arap, Farisi meyletti fittirmaya
Doğdu Zerdüşt dininin antik MEKNÛZ bayramı
Karnavala dönüştü işte nev-rûz bayramı.

Sahip çıkan çıkana, ne büyük bayrammış be
İyi ki keşfedildi, nasıl gizli kalmış be
Bugünü görmek için çok yürekler yanmış be
Yapalım arkasından hemen bir BUZ bayramı
Hayrat mala dönüştü işte NEV-RÛZ bayramı.

Mart ayı kutsal aydır, bu ay ful bayram olsun
On ikisi az gelir, tüm Eylül bayram olsun
Bari oldu-olacak bütün yıl bayram olsun
Ad mı yok? Biber, soğan, ıspanak, tuz bayramı
Sızma bala dönüştü işte NEV-RÛZ bayramı.

Milli Cavit bayramı yakışmaz mı Bursa'ya
Ya çiğköfte bayramı hâk değil mi Urfa'ya
Bayrama layık iller bitmez ki saya saya
Hani Diyarbakır'a yok mu karpuz bayramı
Modern fala dönüştü işte NEV-RÛZ bayramı.

Dondurma bayramıyla Maraş taltif görmeli
İskentte laf bayramı 404 gün sürmeli
Hamsi, fındık bayramı baş sıraya girmeli
Antalya'ya Mersin'e düşmez mi muz bayramı
Halden hâle dönüştü işte NEV-RÛZ bayramı.

Çalalım, oynayalım, bol bol ateş yakalım
Dünya dönüyor zaten, keyfimize bakalım
Yata yata kurtlandık, kurdumuzu dökelim
Gitsin davul bayramı, gelsin kopuz bayramı
Ortak yola dönüştü işte NEV-RÛZ bayramı.

KENDİME ÖĞÜT

Umutları hayallere bağla-çöz, boş oturma
Sevgilere, nefretlere hudut çiz, boş oturma.

Rüzgârı, yağmuru dinle; gecelerden nur topla
Kimse yoksa nefsin vardır, söyle söz boş oturma.

Dirilerle irtibatın bozulmuşsa ne çıkar
Mezardaki ölümlere mektup yaz, boş oturma.

Yeryüzünde yalnız kalıp sıkılırsan çare çok
Yum gözünü, çık yukarı gökte gez, boş oturma.

Tamiri mümkün değildir eskiyen kundakların
Boş bulduğun her mekâna tabut diz, boş oturma.

Ev yapmayı ihmal etme fâni konuklar için
Sonra "son" menzili düşün, mezar kaz, boş oturma.

Yeis seni kuşatmasın, ataleti silkip at
Karanlığın liflerinden ışık süz, boş oturma.

Korkak tembelin işidir ham tevekkül, ham sabır
Hâk yoldaki tuzakları kır ve boz, boş oturma.

Yürü kutsal hedeflere ölsen bile gam değil
Hiç olmazsa geleceğe kalsın iz, boş oturma.

Sula tevhit bahçesini uyuyanlar uyansın
İsyan lazımsa isyan et, zulmü ez, boş oturma.

Sana söylüyorum sana, yapma naz, boş oturma
Doğrul hadi, ayağa kalk... vakit az, boş oturma.

09.06.1993

HÜRRİYETİN MEKÂNI

*-Hürriyet nerede demeyin sakın
Şchirlere uzak, dağlara yakın-*

Yaz gelende Anadolu süslenir
Topraktan tohuma geçer hürriyet
Avşar, Yörük Toroslara yaslanır
Yayla yayla konar göçer hürriyet.

Geyik yavruları meler Ilgaz'da
Çamlar gökyüzünü yalar Ilgaz'da
Kartal bulutları deler Ilgaz'da
Zirveden zirveye uçar hürriyet.

Çaylar ışıık seli, vadiler sergen
Çimenler döşektir, gölgeler yorgan
Gökna' a el salları kayınla, gürgen
Aladağ'da yaprak açar hürriyet.

Ufuklarda yıldız olur canlanır
Türkülerde bir kız olur canlanır
Sümbül olur, nergis olur canlanır
Kaçgarlar'a koku saçar hürriyet.

Uyanır rüzgârın kırbaçlarına
Gül takar Ağrı'nın kır saçlarına
Çıkar Erciyes'in yamaçlarına
Ölmezlik suyunu içeri hürriyet.

Binboğa'da nurlu şafak sökende
Berit'e gün vurup sisler çökende
Yıldızdağları'nda, Palandöken'de
Ak karlardan gömlek biçer hürriyet.

Gün olur rüzgârın sırtına biner
Sürer doludizgin vadiye iner
Dolaşır ovayı, dağlara döner
Kendi iklimini seçer hürriyet.

SUSADIM

Her mevsim bir renge bürünen dağlar
Yeşilli, beyazlı görünen dağlar
Bağrınızdan kar gönderin, susadım.

Aşk yağmuru aç toprağa yağmıyor
Tefekkürüm teraziye sığmıyor
Maveradan sır gönderin, susadım.

Çiçek çiçek koku çöksün üstüme
Kuşlarınız nağme döksün üstüme
Ufuklardan nur gönderin, susadım.

Seher yeli yangınımı soğutsun
Ay ışığı efkârımı dağıtsın
Kayalardan ter gönderin, susadım.

Yağdırın ruhuma kar sularını
Yan yana göreyim dünü, yarını
Gözlerime fer gönderin, susadım.

Bağışlayın varsa huysuzluğumu
Her ırmak kandırmaz susuzluğumu
Dicle, Aras, Kür gönderin susadım
Geç kalmayın, er gönderin, susadım.

06.01.1992

BİR MEKTUBA CEVAP

Hava nasıl diyorsun
İklimler bozuluyor
Her yerde namuslunun
Kuyusu kazılıyor.
Dürüstler yiyor çelme
İster gel, ister gelme.

Hırsızlar oldu tacir
Görsen yüreğin acır
Delinin keyfi gıcır
Akıllı üzüyor.
Ciddiyem, sakın gülme
İster gel, ister gelme.

Küfür kemal çağında
Kuzu kurt kucığında
Modanın sıcağında
Gelenek çözülüyor.
Dost yarım, düşman silme
İster gel, ister gelme.

Bu diyar bizim diyar
Zengin fakiri soyar
Söylesem eller duyar
Sussam suç yazılıyor.
Bilmek dert, sende bilme
İster gel, ister gelme.

Akıl, izan kitledaştı
Toprak suya zitledaştı
Yağcılar anitledaştı
Dik başlar eziliyor.
İplikle elmas delme
İster gel, ister gelme.

17.12.1991

SANSLI BABALARIN SANSLI DOĞAN BEBEKLERİNE NASİHATİ

Acele büyü bebek
Acele büyü
Eğer kalmışsa yolunacak kuş tüyü
Onu da sen yol
Habab gibi kurnaz ol
Hırsız ol
Namussuz ol.

Yani diyorum ki talihli bebek
On beş yaşında en geç
Dümenin başına sen geç
Götür dilediğin kıyıda otlat sürüleri
Sütlerini sağ
Kanlarını emiver
Korkma itirazları olmaz
Dilediğin yemi ver.

Köy köy
Meydan meydan
Seni sırtlarında taşırlar
Sövsen alkışlarlar
Dövsen alkışlarlar
Seni saraylarda kuş sütüyle ağırlayıp
Kendileri ahırlarda kışlarlar.

Büyürsen oğlun, torunların olur
Merak etme sıra onlara da gelir
Tebaanın torunları
Hanedanın yarınlarıdır
Onlar da ataları gibi sadakatte
Sizin torunlara karşı ibadette
Kusur bırakmazlar
Kendilerini yakarlar
Baht yükü büyüklerini yakmazlar.

Acele büyü bebek
Acele
Bu dünya hep böyle
Siz değişmez efendisiniz
Taraftarlarınız köle
Aksini söyleyen varsa... halt etmiş.

01.05.1992

BU DÜZEN

Zor kullanır, aka kara dedirir
Kurbağaya kuş tutturur bu düzen.
Namussuza ballı kaymak yedirir
Namusluya taş yutturur bu düzen.

Sıkılmadan mülevvese “halis” der
Kirli kirli pazarlğa “kulis” der
Korucu der, jandarma der, polis der
Hep kendini korutturur bu düzen.

Tören yapar yola vaat sererek
Oyun oynar her kalıba girerek
Mazlumların kucağına vererek
Zalimleri avutturur bu düzen.

Yalan dolan o kazanır her turu
Çok mahirdir telsiz çalar tamburu
İğfal edip yüklediği kamburu
Döve döve unutturur bu düzen.

Mayosu yırtılır, kispeti dener
Haşmet tuş olunca İsmet’i dener
Narkozla olmazsa rüşveti dener
Uyananı uyutturur bu düzen.

18.11.1992

BİTMEZ BİR GARİP HİKÂYE

Otuz yaz, otuz kış aynı durakta
Bekle babam, bekle can mı dayanır.
Kara yalanları beyaz kundakta
Sakla babam, sakla can mı dayanır.

Her yanımız gurbet... hani ya sıra
Ömür bitmez çile, ölüm fasıla
Günleri aylara, ayları yıla
Ekle babam, ekle can mı dayanır.

Çare say, çanak tut çağ zilletine
Sarmaz mı umutlar sarpa, çetine
Katır tırnağını gül niyetine
Kokla babam, kokla can mı dayanır.

Nimetler kurnaza, ülkü mazluma
Cehennem ettiler mülkü mazluma
Aldatıp her çeşit yükü mazluma
Yükle babam, yükle can mı dayanır.

Bedavacı çomak soksun dâvâna,
Arı çıksın, sinek dolsun kovana.
Giden kussun, gelen kussun divana
Pakla babam, pakla can mı dayanır.

09.11.1992

KIYAS VE DEĞERLENDİRME

Beni dinle ey kadı

Bozuldu işin tadı

Zulümse eğer adı

Kenan yapsa da aynı

Yunan yapsa da aynı.

Söylenecek söz varsa

Söyle sende yüz varsa

Hâkk'a tecavüz varsa

Nokta yapsa da aynı

Yekta yapsa da aynı.

İpe sermeyin unu

Herkes biliyor bunu

Hâzineden soygunu

Turgut yapsa da aynı

Nemrut yapsa da aynı.

Zirvedeki uç beyi

Çeker gözden sürmeyi

Rüşvet alıp vermeyi

Fazıl yapsa da aynı

Rezil yapsa da aynı.

Halka tepeden bakan

Göğsüne benlik takan

Yalanla yatıp kalkan

Moiz olsa da aynı

Vaiz olsa da aynı.

Doğruluktan kaçan zat

Menfaati seçen zat

Haram yiyip içen zat

Murdar olsa da aynı

Serdar olsa da aynı.

Bu gemi böyle gitmez

Giderse zulüm bitmez

Kim örnektir fark etmez

Hasmım olsa da aynı

Nefsim olsa da aynı.

1992

DÖN BABA DÖN

Geçtik zannederken malum sıratı
Devri Süleyman'a çattık bir daha
Şahlandırmak için hantal Kır-At'ı
Arpayı samana kattık bir daha.

Altı ok bağlandı at sağrısına
Şehir mesken oldu dağ uğrusuna
Vaat mavrasını, baş ağrısına
Şifa niyetiyle yuttuk bir daha.

Her şey zamlanırken laf ucuzladı
Sürçü-lisan arttı, gaf ucuzladı
Boşaldı mutfaklar, raf ucuzladı
Yangın ortasına yattık bir daha.

Çikir çölü Fikri Sağlar bizimdir
Ekran gülü Cavit Çağlar bizimdir
Ha bu devlet, ha şu dağlar bizimdir
Çıkılmaz çamura battık bir daha.

Arpalık KİT'lere bağlandı taylar
Bürokratlar iktidarı kalaylar
Erdal'a yaradı haftalar, aylar
Yılları "Baba"ya sattık bir daha.

Muhalefet "eski hamam, eski tas"
Basın dersen, eski tüfek, eski ses
Vatandaşa eski keder, eski yas
Tarifsiz acıyı tattık bir daha.

20.04.1992/Ankara

KARABAĞ'A MEKTUP

Bahtına ağlayan Azeri kızı
Sen Karabağ dersin, ben karayazı
Boşlukta çırpınır Türk'ün avazı
Sanma ki dertlerin azı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

“Gel gardaş” diyorsun gelecek yol yok
Şehitler kabrine koyacak gül yok
Çilesiz saat yok, kavgasız yıl yok
Kurşunlar sizdedir, sızı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Türkmen'e mi, Kırgız'a mı yanmadım
Tatar'a mı, Çerkez'e mi yanmadım
İmdat diyen bir söze mi yanmadım
Uygur'un, Özbek'in gözü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Müslüman, Türk olmak suçumuz bizim
Öfkeyle doludur içimiz bizim
Bir günde ağarır saçımız bizim
Yüz iki belanın yüzü bizdedir.
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Kendimizden koptu kendi bağrımız
Zulüm girdabında yandı bağrımız
Hedef tahtasına döndü bağımız
Alevler sizdeyse közü bizdedir.
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Komünizm sağırdı, demokrasi kör
İlatıdan beslenir her türlü terör
Haçlı mumyaları uyandı bak gör
Kaç asrın silinmez izi bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

İrileşmiş Milletler benzedi sirk'e
Sadistler musallat edildi şarka
İsrail Arap'a, Ermeni Türk'e
Kısmet bazı sizde, bazı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Yeni bir oyun var burada şimdi
Üçüncü piyon da sırada şimdi.
Mitterand, Bush, Yeltsin nerede şimdi?
Katilin, kalleşin pozu bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Böyle geldi, böyle gitmez bu oyun
Zalimleri iflah etmez bu oyun
Umdukları gibi bitmez bu oyun
Mazlumun ekmeği, tuzu bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Müslümanız, Türküz, hâktan yanayız
Adaletle süt emziren anayız
Aşk harcıyla vücut bulmuş binayız
Âti bizde saklı, mâzi bizdedir
Sevginin, şefkatin özü bizdedir.

22.03.1992

KÖYDEN MALUMAT

Resmen “benden büyük yok” dedi durdu
Her an düdüğünü öttürdü muhtar.
Fakir hastalara hap niyetine
Dirgeni, tırmağı yutturdu muhtar.

İnsanı ağlattı, iti güldürdü
Umut taş kesildi, sabır çıldırdı
Ayıya sahnede kaval çaldırdı
Camide salyangoz sattırdı muhtar.

Keçiden, kerizden saydı köylüyü
Hep köle yerine koydu köylüyü
Namustan, ahlaktan soydu köylüyü
Şerefi çamura attırdı muhtar.

Tüccarı kaldırdı, işçiyi ezdi
Halkın kesesinden cihanı gezdi
Mazlumu bağladı, zalimi çözdü
Hırsıza bekçiyi tutturdu muhtar.

Çaldı, çarptı çevresini besledi
Beytü’l-maldan zillisini süsledi
Sıkışınca düşmanları sesledi
İneklere insan güttürdü muhtar.

Uçak aldı, AT'a taktı aklını
Denizlerden öte taktı aklını
Tapındığı puta taktı aklını
Tibben, ilmen, resmen fittirdi muhtar.

Muhtarların yüz karası bizimki
Yedi köyün maskarası bizimki
Bedenden çok ruh yarası bizimki
İlin türlü belaya çattırdı muhtar.

1992

NE BEKLEDİK NE BULDUK?

Ülkümüzü Firavunizm çarkında
Öğütmüşler bilmemişiz vah bize.
Olmamışız, olamadık farkında
Tağut'muşlar bilmemişiz vah bize.

Bizi kullananı "bizim" sanmışız
Atılan düğümü "çözüm" sanmışız
Bakıp "Elma, Kiraz, Üzüm" sanmışız
Söğütmüşler bilmemişiz vah bize.

Kirli kirli işler dönmüş arada
Kaybetmişler her çekilen kurada
"Topluyoruz" dedikleri sırada
Dağıtmışlar bilmemişiz vah bize.

Kavgaya sürmüşler ölsünler diye
Küfrümüze kılıf bulsunlar diye
Yıllarca kulumuz olsunlar diye
Eğitmişler bilmemişiz vah bize.

Haramiymiş hakan saydıklarımız
Batıl çıktı Hâk'tan saydıklarımız
Ok işlemez kalkan saydıklarımız
Kâğıtmışlar bilmemişiz vah bize.

Sırtlanlar kürk giymiş kuzu postundan
Haç döküldü çok hacının üstünden
Gardaşı gardaştan, dostu dostundan
Soğutmuşlar bilmemişiz vah bize.

12.01.1992

1991 RAPORU

Irak'tan başladı "Uzun Yürüyüş"
Mao'nun Çin'ine döndü Türkiye.
Birlikte çözülme, ruhta çürüyüş
Bizans'ın sonuna döndü Türkiye.

Kolunu sallayan hududu geçti
Askeri yürüdü, uçağı uçtu
Tepelerden renk renk bayraklar açtı
Yolgeçen hanına döndü Türkiye.

İleş kıtadan teftiş için gelen var
Hakkımızda bin bir türlü yalan var
Cümlesinde gizli, sinsi plan var
Suçlu kefesine kondu Türkiye.

Bon'dan Washington'a saf yapan onlar
Kurulan, şımaran, gaf yapan onlar
Çileyi çeken biz, laf yapan onlar
Yazık... Kancıklara kandı Türkiye.

Maraş'ta sopayla dövdüklerimiz
Antep'ten dipçikle kovduklarımız
Urfa'dan tekmeyle savdıklarımız
Sizleri dost bildi yandı Türkiye.

BİR GÜZEL ÜLKÜ

Şairin Notu:

Benim ülküm; beşeri ilkeleri aşan cihanşümul bir sevdadır. Bu ülkü aklına esenin yazamayacağı, sınırlarını politikacıların çizemeyeceği bir ülküdür.

Farklı düşünenler olabilir. Farklı ülküler peşinde gidenler olabilir. Hiç kimsenin kimseyi farklı düşündüğünden dolayı kendi çığırından yürümeye zorlaması akıl alır şey değil. İdeallere, (ülkölere) ipotek koyanlar ve o ipotekle illebet sürmesini isteyenler, hepinize sesleniyorum:

Ülkünüz nerede başlar, nerede biter? Muhtevasında bulunan güzelliklerle çirkinlikleri ayırt etmeden sahiplenmek nasıl bir ülküdür? İnsanları ne güzelliklerinden kovmaya ne de çirkinliklere bekçilik yapmaya hakkınız vardır.

Ben kendi ülkümün işaretlerini koordinatlarıyla birlikte şiirleştirip sunuyorum.

Yeminim var, başka türlü süne talip değilim...

Yüreklerde kök bağlayıp yaşayan
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.
Ezelden ebede müjde taşıyan
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Yesi'deki kutsal aşkın mayası
Malazgirt'te Alparslan'ın rüyası
Söğüt'teki has kilimin boyası
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Yunuslayın “et kemiğe bürünen”
Selim ruhta Yavuz serdar görünen
Şems misali cümle kirden arınan
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Bedenlerde Koç Köroğlu yüreği
Depreştikçe yakın eyler ırağı
İman kalesinin bayrak direği
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Riya duygusuyla dolup taşmamış
İlimden, irfandan uzaklaşmamış
Benlik çamuruna ayak basmamış
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Dedem Korkut töresiyle töreli
Edep ahlâk, sevgi, saygı sıralı
Kırk yıl önce... Aklım erdi ereli
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Her kapıda bir hesaba girmeyen
İnancından zerre taviz vermeyen
Dost alnına kara leke sürmeyen
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Mazlumun yoldaşı, zalimin hasmı
Kendine put yapmaz heykeli, resmi
Hâk'tır, adalettir, rahmettir ismi
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Bu ÷lkü candadır, sokakta yatmaz
Güneştir... Bir doğdu, bir daha batmaz.
Menfaat uğruna kimseyi satmaz
Bir güzel ÷lküdür gönöl verdiğim.

Şiddeti, kavgası, kanı olmayan
İçinde öfkesi, kini olmayan
Sonsuza uzanan, sonu olmayan
Bir güzel ÷lküdür gönöl verdiğim.

Bedir'den Bizans'a akıp gelen o
Küfür setlerini yıkıp gelen o
İlahi kaynaktan çıkıp gelen o
Bir güzel ÷lküdür gönöl verdiğim.

Sinan'da estetik, İtrî'de ahenk
Sebillerde hayat, kubbelerde renk
Mevlânâ'da ilim, Barbaros'ta cenk
Bir güzel ÷lküdür gönöl verdiğim.

"Nizam-ı Âlem" dir, hâkkın sözü bu
Söylediğim cümle sözün özü bu
Tek damlada umman eyler bizi bu
Bir güzel ÷lküdür gönöl verdiğim.

÷lkü demek makam, mevki, taç değil
÷lkü demek totem, sembol, haç değil
Kul icadı kof ilkeler hiç değil
Bir güzel ÷lküdür gönöl verdiğim.

Taze filiz vermiş Edebali'yle
Çiçeklenmiş Hacı Bayram Veli'yle
Ulubatlı Hasan'daki hâliyle
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Şehitlerin kanlarıyla ıslanan
Destan olup maveradan seslenen
Auf'larla, Said'lerle beslenen
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Türk'e ihsan olmuş "Kavm-i Necip"lik
Boş hayaldir bu şerefe rakiplik
Hayatlar gergeftir, ameller iplik
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

Ne yazdımsa, inanç, ahlak, örf ile
Postaladım gönül denen zarf ile
Anlatılmaz yirmi dokuz harf ile
Bir güzel ülküdür gönül verdiğim.

23.07.1992

DÜNYAYI DARAĞACINDAN SEYRETMEK

Zulmün özgöl ağırlığını öğrenmek istiyorsanız
Hayvani duyguların dalga boyunu merak ettinizse eğer
Uzaktan kumandalı ellerin yazdığı fermanı
Takacaksınız ak göğsünüze
Yaşayabilmek için en güzel sevdayı
Darağacından seyretmelisiniz dünyayı.

Başka bir mekânda anlaşılmaz a can
Sadizmin “karekökü” “Pi” sayısı
Adalet terazisinin kefesindeki kusmukları
Uzaktan fark edemez insan
Berrak düşüncelerle yırtmalısınız rüyayı
Darağacından seyretmelisiniz dünyayı.

Tevhidin doruğundaki ulvi yücelikleri
Küfrün makam odasındaki cücelikleri
Ne söz ifade edebilir, ne de sayı
Yürüyen putlara bağlı bir sürü maskarayı
Renk tonlarıyla tespit edebilmemiz için
Darağacından seyretmelisiniz dünyayı.

Kökboyası iftiralar, şablon suçlar
Nereden gelirse gelsin gam değil
Belki de adam bildikleriniz adam değil
Ölüm ha yatakta gelmiş, ha ipte
Şehadetle bulabilmek için Mevla'yı
Darağacından seyretmelisiniz dünyayı.

İbret olsun diyorsanız iman fukaralarına
Destanlarımız kalsın diyorsanız yarına
Ceza gününün doğru şahitleri olmak istiyorsanız
Üçten dokuza boşayacaksınız dârü'l-fenâ'yı
Ve yükseleceksiniz ebediyete
Zorların en kolayını
Darağacından seyretmelisiniz dünyayı.

13.03.1991

BAŞ BELASI

Komşuya “Ev boş mu?” diye
Sorsak, Sam amca içinde.
Kime sade bir hediye
Versek, Sam amca içinde.

Ak peynirler kalıp kalıp
Mayasında ehl-i salıp
Bahçeden nar, ceviz alıp
Kırsak, Sam amca içinde.

Kovuldu ahlakım, törem
Aklım verem oldu, verem
Yaramıza merhem, krem
Sürsek, Sam amca içinde.

Emir gelir “İç badeyi”
Bağışlayın ifadeyi
Namaz için seccadeyi
Dürsek, Sam amca içinde.

İlgaz’da otlayan kuzu
Yalar Amerikan tuzu
Ceyhan’da biten karpuzu
Yarsak, Sam amca içinde.

Çağırıverdik kazara
Taht kurdu bizim pazara
Korkarım hangi mezara
Girsek, Sam amca içinde.

31.05.1991

BAYRAMLAR BAYRAM OLA

92/1

İlzi rahmetinle ıslat Allah'ım
Yürekler taş gelip taş gitmesinler.
Kaynaşsın sevgiyle vuslat Allah'ım
Bayramlar boş gelip boş gitmesinler.

BAYRAMLAR BAYRAM OLA

92/2

Bayramlar seçilmiş rahmet günleri
Bayramlar İslami vahdet günleri
Bizleri uykudan uyandır Ya Rab
Bitsin, uzamasın gaflet günleri.

YOLCULUK

Aylar tepe, yıllar dağ zincirleri
Zirveler aşarsın haberin olmaz.
Dur durak bilmeden doğuştan beri
Mezara koşarsın haberin olmaz.

Emanete "benim" diye bakarsın
Boş kalınca suya kazık çakarsın
Sırat köprüsünde yatar kalkarsın
Ateşe düşersin haberin olmaz.

Salıncak kurarsın mor bulutlara
Körpe tay bağlarsın kör umutlara
Muhkemdir kulluğun canlı putlara
Kiblesiz yaşarsın haberin olmaz.

Yokluğa mı, sonsuza mı yolcusun
Yollar tehlikeli, Allah korusun
Koca kâinatta bir damla su'sun
Kaynarsın, taşarsın haberin olmaz.

Ekim 1992

OYALAMA REÇETESİ

“Vakitler bitmiyor” diye gamlanma
Yatarsın, gezersin gün gelir-geçer.
Zaman tek menzilde eğlenir sanma
Okursun, yazarsın gün gelir-geçer.

Acılar doyurur doymaz insanı
Geceler, gündüzler duymaz insanı
Şartlar bir ölçüde koymaz insanı
Kısılır, uzarsın gün gelir-geçer.

Eğirip nefsinin emir ipini
Takarsın boynuna demir ipini
Saat ekranında ömür ipini
Bağlarsın, çözersin gün gelir-geçer.

İsmi ni ikiler kırdığın çanak
Kimisi “dahi” der, kimisi “bunak”
Hayal ülkesinde yüzlerce konak
Yaparsın, bozarsın gün gelir-geçer.

Binersin öfkenin azgın atına
İnersin yedi kat yerin altına
Bazen kar olursun, bazen fırtına
Yağarsın, tozarsın gün gelir-geçer.

Yakışır zamanla yaşlılık gence
Yarınlar dün olur, sonralar önce
Dünya oyuncaktır, toprak eğlence
Yıgarsın, kazarsın gün gelir-geçer.

Aynı anda kırk mekâna göçersin
Yere varsan ayrılığın biçersin
Umut tesbihini yere saçarsın
Toplarsın, dizersin gün gelir-geçer.

TÜRKİYEM

Ey nazlı sevgilim, ey canım benim
Güzeller güzeli vatanım benim
Cümle değerlerim yatar sinende
Sensin en mübarek mekânım benim.

Tecelliye kaynak ilahi emir
Rızıklar, nimetler hep senden gelir
Mukaddes mabetler sende yükselir
Yayılır bağrında ezanım benim.

Çocukluk geçmişim dün de saklıdır
Bu günüm, yarınım sende saklıdır
Ki senin her şeyin bende saklıdır
Ocağım, otağım, divanım benim.

Eylül 1992

İNSANIN EKSİK YANI

Umut halatından tutup çekmekle
Arzular, hayaller yakına gelmez.
Kader-Kaza denen sabit gerçeğe
Yoldaşlık kimsenin aklına gelmez

1992

GENÇLERE NASİHAT

Kirli karanlıkları yırtacak nur olun siz
Susayan yüreklere yağın yağmur olun siz
Çamur sıçratanlara bakıp çamurlaşmayın
Hâk mayası taşıyan helal hamur olun siz.

Ağustos 92

SEVDALAR ÖLÜMSÜZDÜR

Dün de biz vardık balam, bu günde biz varız.
İp'te, işkencede, zindan ve sürgünde biz varız.
Hakkın temsilcileriyiz böyle biline
Putlar ölecek ve onlar öldüğünde biz varız.

Ağustos 1992

HABER

Uyanın... uykuyu bırakın artık
Şöyle çevrenize bir bakın artık
Hâkk'ı med çağına girmek üzere
Küfrün cezir çağı çok yakın artık.

Kasım 1992

SIYASİ TABLO

DYP çıkarttı “Büyük Baba”yı
SHP babaya yaktı abayı.
Bunca meşakkati, bunca çabayı
Doğacak melezler nasıl karşılar?

RP’de Hoca’nın ekip sultası
Mümkün değil kesilmiyor voltası
Kalmış Mezarıcı’nın savaş baltası
Gedikli haylazlar nasıl karşılar?

MÇP’de yanan ışıklar söndü
Partinin merkezi kışlaya döndü.
Düşünen kim varsa “Bu hain” dendi
Ülkücü şahbazlar nasıl karşılar?

DSP dolanır durur girdapta
Künyesini arar eski kitapta
IDP çalkalanır bir küçük kapta
Dil-rüba şehnazlar nasıl karşılar?

HEP hepten Marksizm’in dümen suyunda
Fanatik ırkçılık gırtlak boyunda.
İP Mao usulü kirli oyunda
Devrimci bağnazlar nasıl karşılar?

Partiden, pırtıdan bize ne ağam,
Kim gelse uyuyor düzene ağam.
Anlattık özene bezene ağam
Bilmem ki yobazlar nasıl karşılar?

Ağustos 1992

OTURUM

“DEVLET BABA” denince aklımızın köşkünə
Silahla çıkagelir meşhur KENAN oturur.

İcazetli bir seçim konur millet önüne
Bu sefer o mevki-e TURGUT SULTAN oturur.

Bir “baba” devlet baba oluverir sonunda
Cazibeli kürsüye ŞAH SÜLEYMAN oturur.

Geride Erdal, Mesut rekabet taliminde
Bilinmez kime kısmet, kim ne zaman oturur.

Belki de boşa çıkar beş liderin halayı
Bir anda tepemize BEŞ KUMANDAN oturur.

Harcar devlet babayı siyaset babaları
Hâkikatin yerine bin bir YALAN oturur.

Ey, akıl uyan artık basiret ayağa kalk
İlim yol gösterirse mülke irfan oturur.

Eylül 1992

HİÇBİR ŞEY

Hosgörüyü öğren, idareyi bil
Arif alık çıkmış.. ne oldu yani?
Annenin postayla saldığı mendil
Gelmiş balık çıkmış.. ne oldu yani?

Manavin hıyarı tanır mı muzı
Ayırmak kolay mı kahveyle tuzu
Yüzyıl “babam” diye sevdin domuzu
Oğlun sülük çıkmış, ne oldu yani?

Senindir şu boynuz, şu kuyruk, kulak
Bana inanmazsan git aynaya bak.
Fotoğraf senindir, senindir ancak
Biraz silik çıkmış.. ne oldu yani?

Her gün kazık yersin; nasıl yenilir
Şikayet etmezsin, hayret denilir
Fırıncı da insan, bazen yanılır
Ekmek çelik çıkmış.. ne oldu yani?

Sabah akşam eteğini öperdin
Haşa amma, ilah diye tapardın
Adım başı reklamını yapardın
Adam gölük çıkmış.. ne oldu yani?

Meyhanede demlenirken vurulmuş
Beyni akmış, kafatası yarılmış
Üç beş yerde kol kemiği kırılmış
Biraz ilik çıkmış.. ne oldu yani?

İki damla kanı aksa kansızın
Kitleler telaşa düşer ansızın
Çek-ap yaptırınca bir vicdansızın
Kalbi delik çıkmış.. ne oldu yani?

Yolunmuş çiçekler, devrilmiş çamlar
Boş durmamış Rebeka'lar, Avram'lar
Bütün diye bildiğimiz kavramlar
Bölük bölük çıkmış.. ne oldu yani?

Çapraz şiir yazdım mizah bâbından
Yapılsın çözümü dil erbâbından
Koç beyin koç gibi buzdolabından
Buzlar ılık çıkmış.. ne oldu yani?

Torba torba taş katılmış pirince
Çare biter ok menzile erince
Vali de yurt tezgâhına girince
Doğru yıllık çıkmış.. ne oldu yani?

Fark miktarı ne ki çok ile azın
Bileniniz varsa bana da yazın
Denize girince ördeğin, kazın
Kıçı yoluk çıkmış.. ne oldu yani?

Halı diye kıymet biçtik hasıra
Yıllar yılı kılıf ördük kusura
Anormallik revaçtadır bu sıra
İpek filik çıkmış.. ne oldu yani?

Durmadan kaşdı yüzü karalar
Nahak yere kanatıldı yaralar
Kasadan masaya aktı paralar
Her şey oluk çıkmış.. ne oldu yani?

Yenilik Firavun, moda Yezit'miş
Kız saçını usturayla kazıtmış
Oğlanın saçları azmış, azıtmış
Çifte belik çıkmış.. ne oldu yani?

RESİMLE SOHBET

Mazideki gül çağımız günleri
Unuttun mu, aklında mı Balacan?
Kaçıp giden acı tatlı dünleri
Unuttun mu, aklında mı Balacan?

Rüzgâr olur yayla yayla gezerdik
Çam dalından bulutları çözerdik
Gökten yıldız toplar göle dizerdik
Unuttun mu, aklında mı Balacan?

Yağmur yağar, sarı seller akardı
Kara toprak burcu burcu kokardı
Çobanlar dağlarda ateş yakardı
Unuttun mu, aklında mı Balacan?

Kovalayıp yavru ceylan tutmamız
Yorulunca göy çimene yatmamız
Irmaklara yaban gülü atmamız
Unuttun mu, aklında mı Balacan?

Beden ayrı yerde, can ayrı yerde
“Ölmeden unutmam” yeminin nerde
Merakım dağılsın bir cevap ver de
Unuttun mu, aklında mı Balacan?

GÖÇMEN KUĞU

Gölde yüzen göçmen kuğu
Selam versem alır mısın?
Ağırlarım her konuğu
Gitme desem kalır mısın?

Bakışınla can kat bana
Her nefesin imdat bana
Ne gördünse anlat bana
Arkadaşım olur musun?

Dost özlemek nasıl bir şey?
Yol gözlemek nasıl bir şey?
Aşk gizlemek nasıl bir şey?
Yaşadın mı, bilir misin?

Mezar büyük, dünya küçük
Gün sayarız yarım-buçuk
Kalbim geniş, kapım açık
Davet etsem gelir misin?

Yükselirsin perde perde
Kanat süzersin göklerde
Sevdiklerin kimdir, nerde
Aramakla bulur musun?

BEKRİ MUSTAFA'YA MEKTUP

Otuz yıldan sonra visale erdik
Gönderdik "Baba"yı huzur evine.
Mühr-i Hümayun'u "Ana"ya verdik
Fikri Durmuş çıktı Nazır evine.

Güneydoğumuzda bir yara çıktı
Kılavuz dâhiler maskara çıktı
Işıklar tard oldu, kenara çıktı
Kamera yerleşti vezir evine.

Doğru yoldan saptı kaçıyor kör at
Sakarya kokuyor, kirlendi Fırat
Solu kündeledi bir Kara Murat
Kondu İnönü'nün hazır evine.

Erbakan'a göre herkes "batıl" da
Yana yana mum da bitti, fitil de
Muhalefet sonu gelmez tatilde
Mesut bağdaş kurdu özür evine.

Haramibaşılar halkı avuttu
Haramizadeler lokmayı yuttu.
Kenan, köşeyi yağcılar tuttu
İş gören çoğaldı bezir evinde.

Deniz kuru çıktı, külde yaşıyor
Kurt-keçi beraber yeme koşuyor.
Menderes'in oğlu azık taşıyor.
Apo'nun, hırponun muzır evine.

Ahvali, âlemi tarif ettim ben
Hoş görüle hata varsa bilmeden.
Eksiği kalmışsa anlıyorsun sen
Dahil et med ile cezir evine.

22-28 Kasım 1993

ÜÇ AŞAĞI-BEŞ YUKARI

Mezar bize sekiz adım
Üç aşağı, beş yukarı...
Akıl kısır, fikir hadım
Üç aşağı beş yukarı...

Zalim elli, zulüm altmış
Fark etmez eksilmiş, artmış
Bekçiler uykuya yatmış
Üç aşağı beş yukarı...

Hesaplar seçimde, oy'da
Kazanan düğünde-toyda
Tüm büyükler bücür boyda
Üç aşağı beş yukarı...

Demokrasi ekmek, ilaç (!)
Üstüne az laiklik saç
Yiyen, yutan kalmadı aç
Üç aşağı beş yukarı...

Bahar yedeklendi güz'e
Umutlar inmiyor düze
Ateşimiz çıktı yüz'e
Üç aşağı beş yukarı...

Somali'de som mantarız
Bosna'da bozuk kantarız
Müşrikçe ölçer, tartarız
Üç aşağı beş yukarı...

İşte Çekiç Güç, İncirlik
Ne düzen koydu, ne dirlik.
Tuz-buz, oldu milli birlik
Üç aşağı beş yukarı...

Göğüs, baldır ekran süsü
Büyük suçtur başörtüsü
Yaşamak ömür törpüsü
Üç aşağı beş yukarı...

Gün doğmadan akşam gelir
Bela gelince tam gelir
Günde beş öğün zam gelir
Üç aşağı beş yukarı...

Haç hilale oynar oyun
Kuzusunu yiyor koyun.
Ben on dersem, siz kırk sayın
Üç aşağı beş yukarı...

Sağ çürüdü, sol cıvıdı
Gittikleri yol cıvıdı
Sahne koktu, rol cıvıdı
Üç aşağı beş yukarı...

Tansu eşit: Mesut, Murat
Fosildir arı, ok, kırat
Kimi elek, kimi sarat
Üç aşağı beş yukarı...

Endekslendik Pentagon'a
Bel bağladık Clinton'a
Ramak kaldık acı sona
Üç aşağı beş yukarı...

Bu ne biçim kalles çağdır
İslam mazlum, İslam mağdur
Hâk ölmüş, haksızlar sağdır
Üç aşağı beş yukarı...

Ne yalan, ne yanlış kattım
Sözü değerinden sattım
Size bir şeyler anlattım
Üç aşağı beş yukarı...

03.11.1993

ANALAR AĞLAMASIN

Ülke bizim, yurt bizim; yurda gelen dert bizim
Kallesleri çıksa da insanımız mert bizim
Kiblegâhta kardeşiz... Boşnak, Çerkes, Kürt bizim

Günler boşa geçmesin, seneler ağlamasın
Ağlamasın çocuklar, analar ağlamasın.

Mazlumların alnına değen taş dursun artık
Putlar kurbana doymaz, bu savaş dursun artık
Eş yitiren gözlerden akan yaş dursun artık

Emineler, Elifler, Döneler ağlamasın
Ağlamasın çocuklar, analar ağlamasın.

Haydi kalkın ayağa, haydi yıkın bentleri
Yok edin yağmaları, yok edin rüşvetleri
Yeni yeni İSKİ'ler kirletmesin kentleri

Utanmasın musluklar, vanalar ağlamasın
Ağlamasın çocuklar, analar ağlamasın.

Bir tarafta mazlumlar açık, çıplak gezmesin
Bir tarafta sülükler lüks içinde yüzmesin
Durmadan gelen zamlar fakir halkı ezmesin

Ah çekmesin dedeler, nineler ağlamasın
Ağlamasın çocuklar, analar ağlamasın.

Kapımız Azerbaycan, bacamız Bosna-Hersek
Bu binalar yıkılır "aman bize ne" dersek
Türk'e dostça bakana çevirmeyelim dirsek

Aras'lar ağlamasın, Tuna'lar ağlamasın
Ağlamasın çocuklar, analar ağlamasın.

Birleşsin gönüllerden arşa çıksın dualar
Dönsün rahmet seline, yağsın-aksın dualar
Ta ki demirde taştta iz bıraksın dualar

Can gelsin maddelere, mânâlar ağlamasın
Ağlamasın çocuklar, analar ağlamasın.

21-27 Şubat 1994

ŞİİRLERLE HABER ÖZETLERİ

“Yasaksız Türkiye” diyen kurnazlar
İnançlara yasak koyma derdinde.
İSKİ’ye çengeli takan cambazlar
Devleti, milleti soyma derdinde.

“Laiklik krizi” küllendi biraz
Yakında nükseder yine bu maraz.
Mantar Donkişot’ta öfke, kin garaz
Postalı başına giyme derdinde.

Çamurdan dağ oldu ucuz yalanlar
Canından bizardır kimsesiz canlar
Liberal ağalar, sol bezirganlar
İşçiyi, memuru kıyma derdinde.

Siyaset çürüdü, kokuyor gayri
Kargalar bildiğin okuyor gayri
Develer hendeğe çöküyor gayri
Tosunlar düzene uyma derdinde.

Kredi batıran bıçkın sıpalar
Vergi hırsızları, kaçkın sıpalar
KİT’lerde yemlenen seçkin sıpalar
Semirip doydukça doyma derdinde.

Bugünkü aldatan, dünkü aldatan
“Aldanan kim?” dersem o belli zaten
Yaşasın büyükler, sağ olsun vatan
Sağ sola, sol sağa kayma derdinde.

Riya sahnesinde ibretlik oyun
Götürüp nereye korsanız koyun
Büyükbaşlar çoban, vatandaş koyun
Herkes koyununu sayma derdinde.

Destekçilik sanat, marifetle oldu
Beyin suya kesti, akıl et oldu
Ahlak terki miras zül zimmet oldu
Sözcüler sözünden cayma derdinde.

Kim kimin babası? Hangi sebepten?
Kim kimin anası? Bilinsin hepten
Kars'tan, Edirne'den, Gaziantep'ten
Milyonlar gerçeği duyma derdinde.

Azatsız köledir "çıkar insanı"
Hangi şekle girse sıkar insanı
Batıl gayelerin "joker insanı"
Kirini kitleye yayma derdinde.

Bir yanda Ermeni-APO tam tetik
Bir yanda Yunanlı; puştluk, kahpelik
Birleşmiş Milletler, Çekiç-Güç, AĞIK
Herkes gözümüzü oyma derdinde.

09.12.1993

48 SENENİN ÖZETİ

Her seçimde hırsızlara oy verdik
Yalancı liboşlar aldattı bizi.
Arsıza, nursuza kol kanat gerdik
Züppeler, godoşlar aldattı bizi.

Masallar dinledik masal üstüne
Türlü hayal kurduk hayal üstüne
Çoban kaval çaldı kaval üstüne
Demogog keloşlar aldattı bizi.

Adam diye odunlara yaslandık
Zulüm yağdı boydan boya ıslandık
Umutlarla, vaatlerle beslendik
Vicdanı bomboşlar aldattı bizi.

Her Murat siyasi bir kuyu kazdı
Kolumuz bağlandı, yaramız azdı
Usta senaristler senaryo yazdı
Figüran Fatoş'lar aldattı bizi.

Oy aldı boy attı cüce herifler
Nice vurgun vurdu nice herifler
Köyde kelli felli koca herifler
Şehirde nonoşlar aldattı bizi.

Solcunun, masonun peşine düştük
Simsarın, cazgırın tuşuna düştük
İnancın, törenin dışına düştük
Körkütük sarhoşlar aldattı bizi.

Aldanmayı sanat ettik yılmadık
İnat ettik, inat ettik yılmadık
Paçavrayı kanat ettik yılmadık
Minoş'lar İboş'lar aldattı bizi.

Ne hıyarlar diziverdik vitrine
Ne portreler çiziverdik vitrine
Bizler sustuk, sözü verdik vitrine
Ekşiler, mayhoşlar aldattı bizi.

Nifak tam tetikte, ülfet uykuda
Şeytan toy düğünde, millet uykuda
Melek ham rüyada Mehmed uykuda
Meloş'lar, Memoş'lar aldattı bizi.

Aldanan pür neşe, aldatan memnun
Oy alan dörtköşe, oy satan memnun
Oynayan memnundur, oynatan memnun
Merkezler, varoşlar aldattı bizi.

48 senenin bilançosu bu
Kokuşmuş sistemin senaryosu bu
Yemin olsun dolusu bu, boşu bu
En iyi, en hoşlar aldattı bizi.

09.03.1994

BİLMEK İSTEYENLERE

Çok aylar geçti aradan...

Hâlâ soranlar: “Neden başka yerdesiniz?” Sanki Brütüs’lük yapmışız gibi “Siz de mi?” diyorlar.

Mektuplarda, yüz yüze görüşmelerde, hatta bazı yayın organlarında ismim verilerek fikirsizlerin tenkidine tâbi tutuluyorum.

“Bilmek İsteyenlere” adlı şiir ısrarlar üzere zarurettten yazılmış bir şiirdir.

Tek arzum artık bu lüzumsuz soruların ve sitemlerin kapanması, herkesin kendi doğru bildiği yolda yürümesidir.

Daha ne söyleyim ki?

“Türk’ün Türk’ten gayri dostu yok” derdik

Biz aynı yerdeyiz... Siz nerdesiniz?

Dönüp Yahudi’ye gönül mü verdik?

Biz aynı yerdeyiz... Siz nerdesiniz?

Söz: “Ne Amerika, ne Rusya, ne Çin”

“Her şey Türk’e göre ve Türklük için”

Boş çıktı be dostlar, boş verin geçin

Biz aynı yerdeyiz... Siz nerdesiniz?

Fikir, gaye dedik... yeminler içtik

İşkenceden geçtik, ateşten geçtik.

Fikri’yi, Seyfi’yi ahbap mı seçtik?

Biz aynı yerdeyiz... Siz nerdesiniz?

Elçibey'i biz satmadık çok şükür,
Sevenleri aldatmadık çok şükür,
Dansöz mansöz oynatmadık çok şükür
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Seyislik mi yaptık topal kırata?
Oklar mı taşıdık Kara Murat'a?
Kimdedir döneklık kimdedir hata?
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Laiklerle Taksim'de mi birleştik?
Sırtınızdan KİT'lere mi yerleştik?
İslam'da mı, ikrarda mı körleştik?
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Nizam-ı Âlem'di özü dâvânın
Sarmıştı sevdası bizi dâvânın
İhlâstı ekmeği, tuzu dâvânın
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Her hatada hikmet gören safdiller
Boş kalıba koşup giren safdiller
Destekçiye destek veren safdiller
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Çıktı binleri han otağından
Kemalizm'e indi Tanrı dağından
Tek emsal gösterin tevhid çağından
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Kıyıma, sürgüne uğrayanlar kim?
Ülkücü bürokrat doğrayanlar kim?
Mecliste iktidar yağlayanlar kim?
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Kula kulluk eski borç mu söyleyin?
Köleliğe isyan suç mu söyleyin?
Hür irade çok korkunç mu söyleyin?
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Tek hedef ilâ-yı Kelimetullah
Şahide lüzum yok, biliyor Allah
“Beli” dedik durduk vallah ve billah
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Benlikledir, kibirledir kavgamız
Kiblegâhsız kabirlerdir kavgamız
Baskı, şiddet, cebirledir kavgamız
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Kara yama yakışmıyor beyaza
Bol tavizle girilecek bu yaza
Tansu’ya sadakat kaydı Ayaza
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

Tekrar tekrar soruyorum a dostlar
Gücenmeyin cevap verin ha dostlar
Bilmiyorum, bilmiyorum ya dostlar
Biz aynı yerdeyiz... Siz neredesiniz?

28.04.1994

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	• 3
DÜZ KELAM	• 9
BIRAKIN KALSIN	• 11
NELER YAPTIK - NASIL GELDİK BUGÜNE (50 YILIN MUHASEBESİ)	• 13
SAY BİR GERÇEK	
SAY BİR YALAN	• 15
TUT ELLERİMDEN	• 17
HİKÂYE-İ FARZ-I MUHAL	• 18
ZAVALLILAR ARKADA	• 20
DAĞLARA DENİZ EKTİM	• 22
ALIŞKANLIK	• 23
GÜZERGÂH	• 24
BİRAZ DA KİTAPLAR SENİ OKUSUN	• 25
MÜZELİK ŞİİR	• 27
İNSANLARIN DRAMI	• 29
RÖPORTAJ	• 30
İŞ İŞTEN GEÇİNCE	• 32
TAHRİK EDİYORUM	• 34
KILAVUZ NESİL	• 35
ŞİKÂyet	• 36
BU MEVTAYI NASIL TANIRSINIZ?	• 37
OLMUYOR	• 38
GENÇLİĞE MESAJ	• 40
DOYDUM YETER...	• 42
ARAMIZDAKİ FARK	• 43
HASTA	• 44

ÖMRÜMÜZÜN ÖZETİ •	45
SORDUM AMMA SÖYLEMEZ Kİ •	46
NEV-GÜN... YENİ RÛZ VEYA ROZ DESTANI •	47
KENDİME ÖĞÜT •	49
HÜRRİYETİN MEKÂNI •	51
SUSADIM •	53
BİR MEKTUBA CEVAP •	54
ŞANSLI BABALARIN ŞANSLI DOĞAN	
BEBEKLERİNE NASİHATİ •	56
BU DÜZEN •	58
BİTMEZ BİR GARİP HİKÂYE •	59
KIYAS VE DEĞERLENDİRME •	60
DÖN BABA DÖN •	62
KARABAĞ'A MEKTUP •	63
KÖYDEN MALUMAT •	65
NE BEKLEDİK NE BULDUK? •	67
1991 RAPORU •	68
BİR GÜZEL ÜLKÜ •	69
DÜNYAYI DARAĞACINDAN SEYRETMEK •	73
BAŞ BELASI •	75
BAYRAMLAR BAYRAM OLA 92/1 •	76
BAYRAMLAR BAYRAM OLA 92/2 •	77
YOLCULUK •	78
OYALAMA REÇETESİ •	79
TÜRKİYEM •	81
İNSANIN EKSİK YANI •	82
GENÇLERE NASİHAT •	83
SEVDALAR ÖLÜMSÜZDÜR •	84
HABER •	85
SİYASİ TABLO •	86
OTURUM •	87
HİÇBİR ŞEY •	88
RESİMLE SOHBET •	91
GÖÇMEN KUĞU •	92

BEKRİ MUSTAFA'YA MEKTUP •	93
ÜÇ AŞAĞI-BEŞ YUKARI •	95
ANALAR AĞLAMASIN •	98
ŞİİRLERLE HABER ÖZETLERİ •	100
48 SENENİN ÖZETİ •	102
BİLMEK İSTEYENLERE •	104
HÂSIL-I KELAM •	107

ABDURRAHİM KARAKOC

EDTÜN ŞİİRLERİ - 7

AKIL KARAYA VURDU

MÜZELİK ŞİİR

Dutların gölgesinde dans eder akbahalar
Öz sokakta doluşır, öz zindanda çabalar
Atılan ucuz tıfır selamlar, merhabalar.
En temiz topraklara gül eksem mantar biter.
Yollar sırat köprüsü, durmak düşmekten beter.

Kaybettim mesafeyi, zamandan uzaklaştım,
Vengi diye sanıldım, ıyranla kucaklaştım.
Ne kendimden kurtuldum, ne kendime yaklaştım.
Toprağın üstü mezar, zerke dalmış ölümler.
Can sıkıma yetiyor canlı kalmış ölümler.

Fuhuş yuracı sanki en görkemli binalar,
Çamur erkit doğurur taş yürekli anılar.
Resmen hük terzi eder hakla boğan canavar.
Kazanlar, yarısanlar... Delhet ötesi delhet,
Akıl karaya vurdu, gırtlığı geçti vahşet.